

VJEVERICE U OBITELJI MEDVJEDA

ILUSTIRAO MARIJAN MAVRIČ

HANA RIŽOVSKI DELOGU

HANA RIŽOVSKI DELOGU

VJEVERICE

U OBITELJI MEDVJEDA

ILUSTIRAO MARIJAN MAVRIČ

Mala crvenorepa vjeverica Lili i njezin mlađi brat Krc živjeli su u velikoj Zelenoj šumi kroz koju protječe bistra Srebrna rijeka.

Cijelo ljeto i jesen provodili su vrijeme u bezbrižnoj igri sa svojim prijateljima: vrapcem Letkom, šumskim mišom Šuškom i žabicom Skokicom. Penjali su se po stablima, lovili se po livadama, preskakali potoke i skrivali se u grmlju.

Jednoga dana u kasnu jesen, stanovnike Zelene šume iznenadila je snažna oluja: munje su paralele nebo, vjetar je savijao i lomio grane velikih stabala, a potoci i Srebrna rijeka nabujali su od obilne kiše koja je padala iz tamnih oblaka.

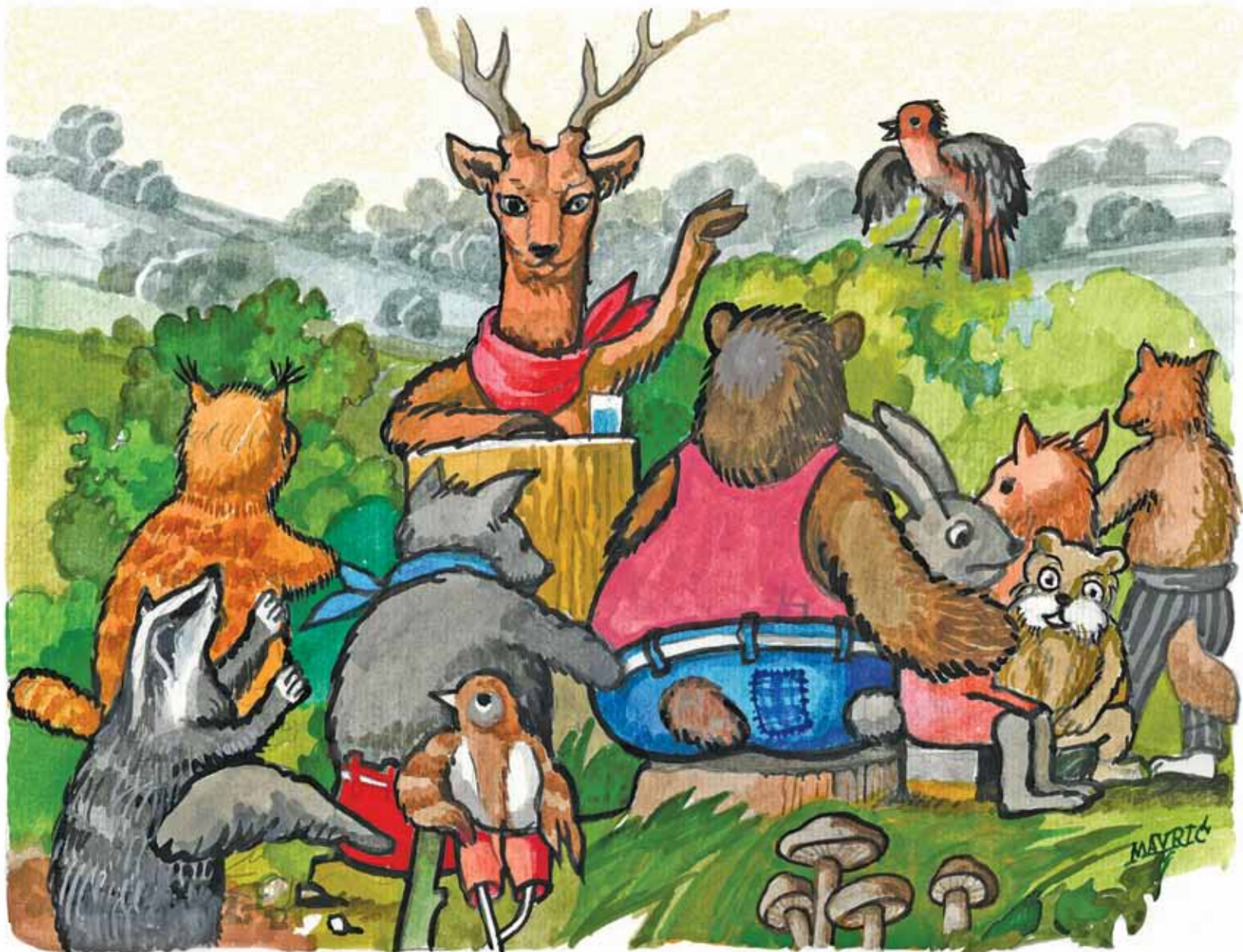
Vjeverica Lili i njezin brat Krc jako su se uplašili. Pokušali su se sakriti ispod srušenog debla, ali i ondje su bili promrzli i pokisli od kiše nošene vjetrom. Dozivali su mamu i tatu, ali ih oni nisu čuli od siline nevremena. Zagrljeni i gladni, zaspali su čekajući da oluja prođe.

Kad su se probudili, šuma je bila okupana prvim jutarnjim zrakama sunca, a na travi su sjajile kapi rose. Stanovnici šume okupili su se na Velikom proplanku. U mnoštvu životinja Lili i Krc našli su svoje roditelje, ali stablo na kojem su živjeli srušio je vjetar, a zalihe hrane koje su sakupili za zimu, uništila je kiša.

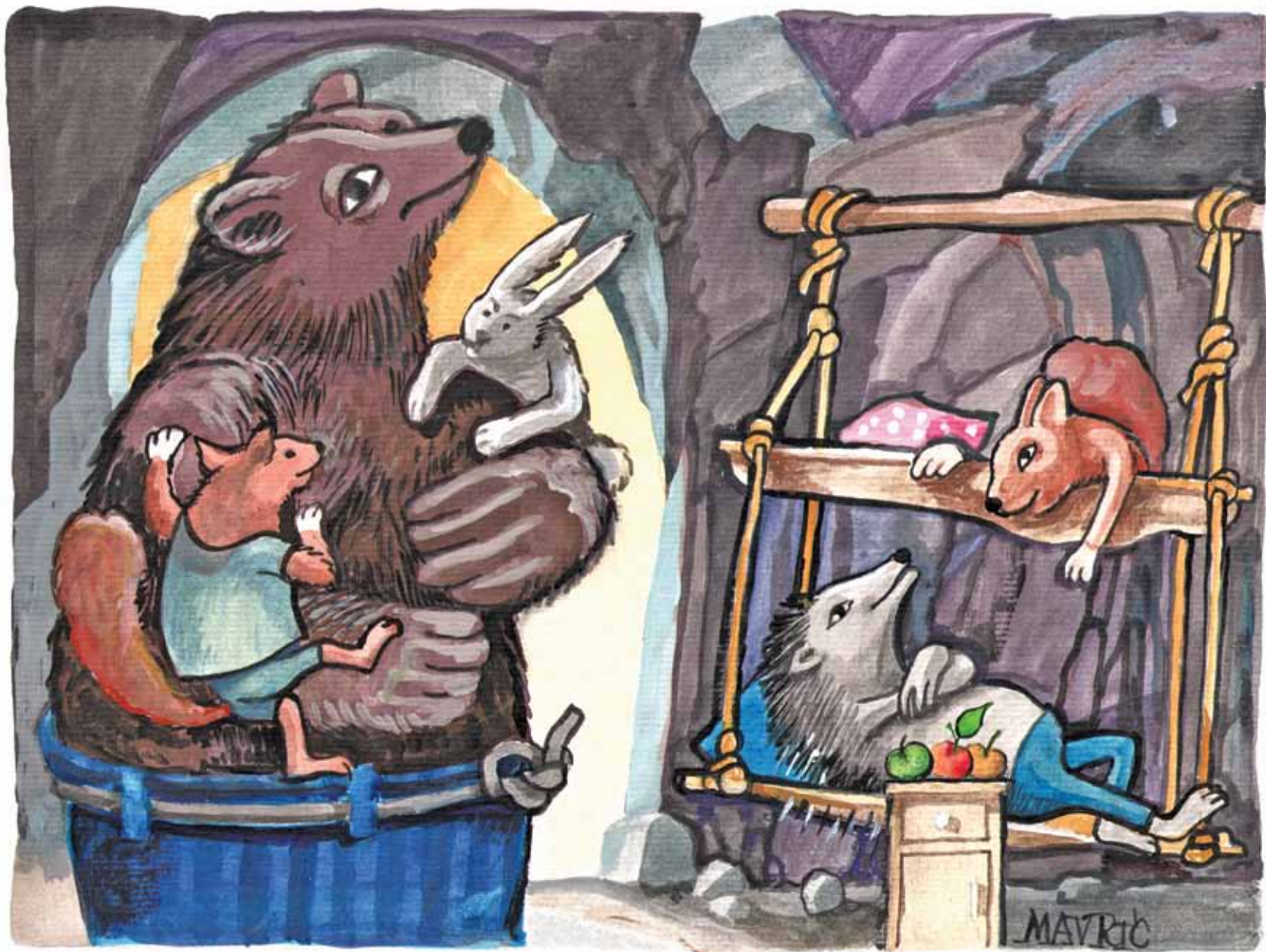
I obitelj zečeva našla se u sličnoj situaciji. Njihova je rupa bila poplavljena i mnogobrojni zečići nisu imali gdje spavati. Zabrinuti roditelji zatražili su pomoć od namudrijih i najsnažnijih životinja u šumi: jelena Roga, vuka Učka i sove Mudre.

Nakon dugog dogovora, Rogo je rekao okupljenim životinjama: „Zima je na vratima, nemamo vremena obnoviti sva srušena gnijezda, jazbine i rupe, niti sakupiti nove zalihe hrane za zimu. Obitelji koje nisu nastradale u oluji, brinut će se o mladuncima koji nemaju gdje stanovati ili su im roditelji stradali u oluji.“

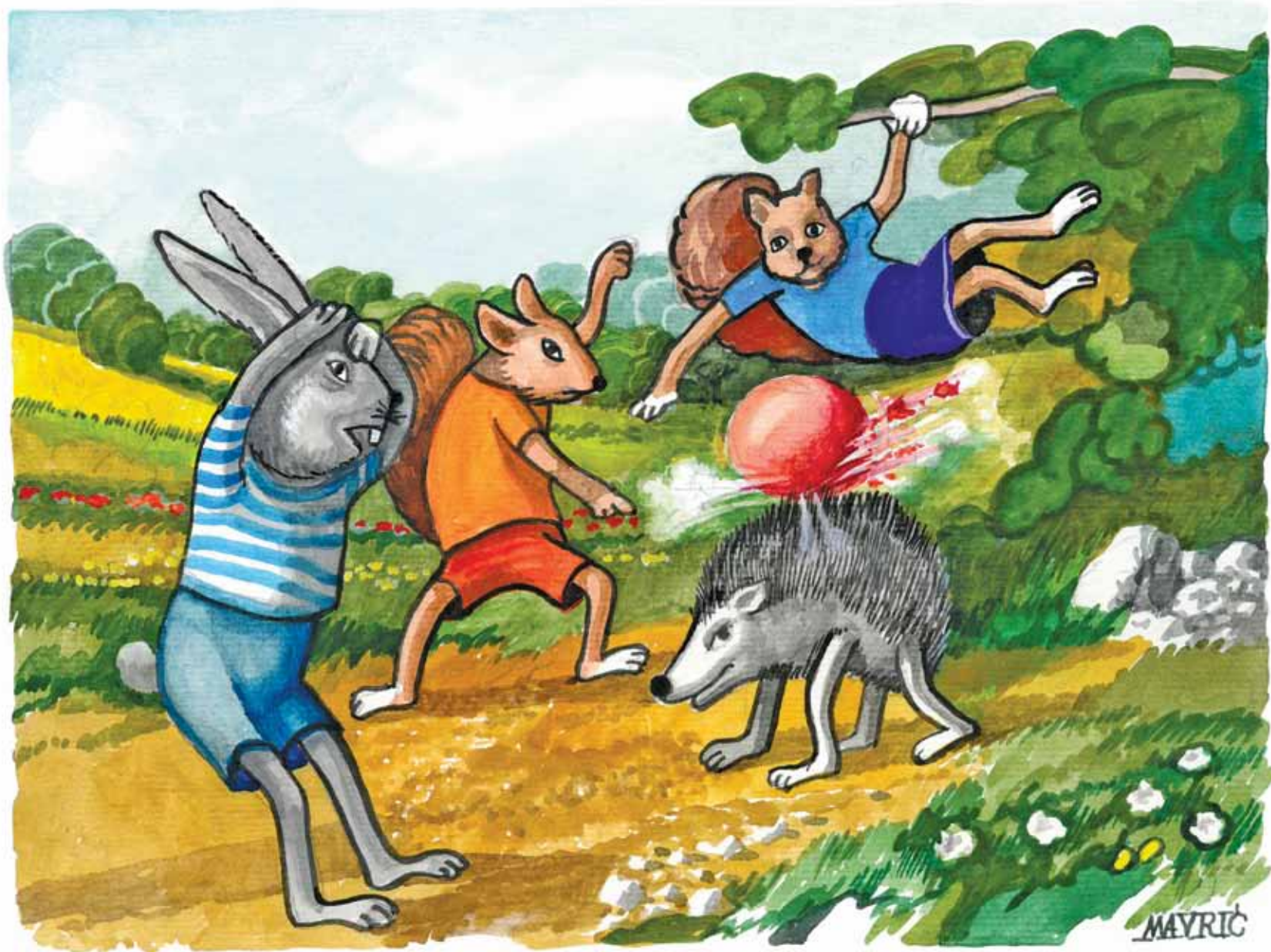
I tako su vjeverica Lili i njezin brat Krc počeli živjeti u udomiteljskoj obitelji medvjeda. S njima su živjeli i zečica Ušica i ježić Piko. U početku im je bilo jako teško, ponekad su plakali ili se skrivali u mračne rupe jer im se sve činilo veliko i novo: medvjedi su bili veliki, a velika i hladna bila je špilja u kojoj su živjeli.

Da bi im olakšao zajednički život, udomitelj medvjed napravio je male postelje obješene na strop špilje. Postalo im je zabavno kad bi im dopustio da se veru po njegovom mekanom smeđem krznu.

Za nekoliko tjedana naučili su jesti više meda i mrkve, a udomiteljica medvjedica dopustila im je da spavaju s lješnjacima i orasima pod jastukom.

Sa zečicom Ušicom brzo su se sprijateljili jer su uživali u zajedničkom jurcanju po šumi, ali morali su naučiti da se ježić Piko ne može igrati loptom.

Ponekad su Lili i Krc bili tužni jer ne žive s mamom i tatom u svojoj duplji. Tada bi im napisali dugo pismo ili nacrtali crtež koji bi im na drugi kraj šume odnio poštar ris.

Kad je zima prošla, mama i tata vjeverice još nisu uspjeli obnoviti njihovu duplju pa su Lili i Krc pošli u šumsku školu koju je vodio učitelj vepar. Ondje su upoznali mnogo drugih mladunaca.

Neki su imali velike repove kao Lili i Krc, a neki sasvim male kao Ušica; neki su letjeli po učionici, a neki puzali po podu. Bez obzira na te razlike, skupa su učili o životinjama i biljkama koji žive u šumi.

Nakon škole, u slobodno vrijeme zajedno su sakupljali šumske plodove, družili se i pomagali si međusobno.

Ponekad su se mladunci naljutili jedni na druge ili posvađali. Tada bi u školu došao udomitelj medvjed i svi bi se dogovorili kako će se pomiriti.

Vikendom je udomiteljska obitelj vrijeme provodila s udomljenim mladuncima u šumi. Skupa su se radovali kada bi Krc dao gol u utakmici orahometa i tješili Ušicu kada je ozlijedila šapicu na drvoskoku.

Povremeno bi se na Velikom proplanku Lili, Krc, Ušica i Piko susreli sa svojim roditeljima dok su udomitelji medvjedi u blizini tražili bobice. Sova Mudra te bi susrete gledala s visokog hrasta i govorila: „Koliko puno dobrote ima u našoj šumi?!”

Iščočica

Piko

Mudra

Ušica

Sunakladnici: Centar za pružanje usluga u zajednici IZVOR Selce
Udruga udomitelja djece Primorsko-goranske županije DAMDOM
Za nakladnika: Nikica Sečen, socijalni pedagog i supervizor udomitelja
Napisala: Hana Rižovski Delogu, psihologinja i supervizorica udomitelja
Ilustrirao: Marijan Mavrić, slikar i volonter u Centru Izvor
Lektorirala: Magit Matković, prof.
Uredila: Hana Rižovski Delogu

Selce, 2015.

damdom

Kre

Uško

Pogo

Lili

Luško

Letko

Financijska potpora:

Primorsko-goranska županija
Upravni odjel za socijalnu politiku i mlade
Projekt Zdrava županija PGŽ

Priprema za tisak: Neriz d.o.o. Jadranovo

Tisak: Kerschoffset Zagreb d.o.o. Lučko-Zagreb

Naklada: 500 primjeraka

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Sveučilišne knjižnice Rijeka pod brojem 130809036.

ISBN 978-953-58797-0-1
(Centar za pružanje usluga u zajednici IZVOR Selce)

Daj ime svojoj dobroti

Ova slikovnica zamišljena je kao podrška udomljenoj djeci i udomiteljima na njihovom zajedničkom i prilično zahtjevnom putu. Hoće li nas potaknuti da budemo bolji prema onima koji su u nevolji? Hoće li nam pokazati put kojim trebamo ići?

Marijan M. i Hana naslikali su i napisali svoja pitanja i odgovore zaogrnuti dobrotom, razumijevanjem i strpljenjem. Oni su zbrinuli svoje vjeverice i pronašli im obitelj. Sada je na tebi red. Pronađi ime tom medi i neka se tako zove tvoja dobrota. I nemoj ga nikada zaboraviti.

Nikica Sečen